

44 sayfa süren kış gecesi

Bir kış gecesi ancak bu kadar güzel anlatılabilir. Pencerenin camına dokunur dokunmaz parmakları soğuyan kız çocuğu başlıyor anlatmaya: “Cam geceyi ikiye bölmüştü: Ilık bir oda ile lacivert bir kristal.”

Neredeyse bir ay bekledim bu **kitap** hakkında yazmak için. Bu bekleyiş bir kış gecesinin hakkını verebilmek uğrunaydı. Yazarı o gecenin hakkını vermişse, okuru da vermeliydi. Üstelik öyle bir **kitaptı** ki bu, sesleri vardı ve onları bir süre dinlemek gerekiyordu.

İlgim Veryeri Alaca'nın yazıp resimlediği 'Bir Kış Gecesi'ni seslerin, gecenin ve kışın şiiri olarak özetleyebilirim.

Bir kış gecesi 44 sayfada ancak bu kadar güzel anlatılabilir. Yazarı gecenin şiirine tutkun belli ki, yoksa böylesine güzel bir anlatımla öremezdi öyküsünü. En önemlisi de, yerli renkli resimli **kitaplarda** çoğu zaman hasret kaldığımız **sanatsal** yönü kitabının merkezine koyarak hikâyesini anlatması aslında.

Bir oda, o odada soba, sobanın üzerinde kestaneler ve çaydanlık, dışarda karakış ve bekçi... Pencerenin camına dokunur dokunmaz parmakları soğuyan kız çocuğu başlıyor anlatmaya: “Cam geceyi ikiye bölmüştü: Ilık bir oda ile lacivert bir kristal.” Daha ilk satırdan şiirsel anlatım başlıyor. Gazete okuyan anneanne ve pembe domates tohumlarıyla uğraşan dedeyle birlikte içilecek ıhlamur öncesi duyulan bir ses: “Füüüüt”. Seslerin hayranı küçük kızın muhteşem yorumu geliyor hemen ardından: “Bu bir düdük sesi. Bazen uzak-

tan, bazense çok yakından geliyor, karanlıkta bir iz bırakıyordu. Dışarısi zifiri karanlıktı, ama düdük sesi zihnimde bir harita çizmişti.”

İlgim Veryeri Alaca, okuru dinleyici yaparak devam ediyor hikâyesine. Sobadaki odunların çıtırdayışı kavuniçi yelesi bir canavara benzeyen alevlere karışıyor. İçeride çayın fokurdayışı ile sobanın üzerine konan portakal kabuklarının çıkardığı “tiss, tiss, tisssss” sesi; dışarıda ağaçların içinden geçen rüzgârın uğultusu. Ve en nihayetinde bir bozacı... Tül perdeleri aralayarak bozacıyı bulmaya çalışan kız çocuğu söylüyor yine en güzel cümleyi: “Ses eriyen bir dondurma gibi sokak lambalarının ışığında yavaş yavaş kayboldu.”

Alaca, “geceyi bir ses bahçesi”ne dönüştürüyor ve bu bahçede herkese yer var.

“Nasıl olur da bir kış gecesi onun kadar güzel anlatılabilir” diyerek hayret etmek istiyorsanız okunacak **kitap** artık belli. Üstelik yaz günlerinde bir kış gecesinin seslerini hatırlamaktan daha cezbedici ne olabilir?

BİR KIŞ GECEŚİ

Ilgim Veryeri Alaca
Yapı Kredi Yayınları, 2016
44 sayfa, 11 TL.